

Nicaragua, ¿revolució en llibertat?

L'actitud dels Estats Units és un perill

Ernest UDINA

El procés electoral instaurat pel règim sandinista ha arribat a terme amb la presa de possessió del nou president Daniel Ortega i, malgrat els escepticismes que generà a Europa aquest procés, les primeres passes fetes anuncien que hi ha una certa revisió per tornar als orígens del sandinisme, és a dir a la pregonada revolució en llibertat.

En efecte, tant visitants com líders polítics occidentals que han estat recentment al país centramericà afirmen que els quadres sandinistes estan empenyent les accions parlamentàries i les decisions governamentals que suposin passes avant en el diàleg intern. També és destacable la nova llei d'amnistia, que, si bé no arriba als detinguts actualment, suposa una nou pas clar, de cara a la reconciliació d'aquells qui vulguin deixar les armes.

Caldrà veure com evoluciona el paquet de noves mesures que estan prenent els sandinistes, per assegurar la «revolució en llibertat». Compten amb el suport d'Europa i semblen haver-se inclinat clarament per la postura realista que indica que la revolució no té futur si no s'assegura un marc intern de llibertats.

S'ha de tenir en compte, també, que Nicaragua és un país que no ha conegut la llibertat en els termes en què s'aplica a una democràcia moderna i que

l'actual situació de misèria no és precisament el millor marc per al desenvolupament de la llibertat, sinó per a la cohesió nacional i la resistència enfront del veí que durant dècades va explotar políticament i econòmicament el país, i

verses de Manzanillo equival a una confessió oberta que no hi haurà negociacions si no hi ha canvi de règim. Alhora, l'altre procés, el de Contadora, sembla haver arribat a un camí sense sortida, atesa l'actitud dura dels Estats

va postura del PSOE envers Nicaragua, després d'uns mesos de fredes relacions, pot influir en el conjunt de països europeus occidentals.

Si fracassés Contadora, Amèrica Central aniria directa cap a la via ja anunciada d'esdevenir un nou Vietnam, i els mateixos Estats Units no tindrien altra alternativa que la intervenció indirecta, a través del major suport a la guerrilla i el bloqueig continuat que forçaria entre els sandinistes una opció a la cubana. No sembla que de moment hi hagi el perill d'una inter-

Nicaragua vol retornar als orígens del Sandinisme

/ arxu

que ara no sembla disposat a fer cap gest de diàleg, mentre no es reinstal·li de nou en la petita nació un règim sota la seva obediència.

Curiosament, mentre s'observen elements de rectificació en els sandinistes, l'actitud dels Estats Units es va endurint cada vegada més, i ha fet entrar en crisi les dues grans vies de diàleg, les de Manzanillo i Contadora. La decisió de Reagan, obert ara al diàleg amb la Unió Soviètica, però més tancat amb Nicaragua que abans de la reelecció, d'interrompre les con-

Units, i té la màxima esperança en la propera reunió, durant el mes de febrer a Roma, amb dirigents de països europeus. Una vegada més, l'actitud d'Europa Occidental pot ser decisiva per a trobar-hi vies de solució.

En aquesta mateixa línia, té gran importància el pas fet pels sandinistes: demanar a Espanya «gestions bel·ligerants», per evitar el fracàs del grup Contadora. Si bé se sap que Espanya no podrà pressionar amb cap eficàcia els Estats Units, la no-

venció directa, que seria d'un alt cost per als Estats Units.

El fet és, però, que si l'administració Reagan continua mostrant aquesta actitud dura envers Nicaragua, perillaran les llibertats que Daniel Ortega vol anar assegurant i es fomentaran les tendències prosoviètiques, que poc a poc ja van anar fent de Cuba un país sastel·litzat. L'actitud dels Estats Units està posant en perill la revolució en llibertat que encara per ara és un intent no qualitat i sotmès a grans riscos interiors i exteriors.